

Тернопільщина втратила ще одного свого Героя: загинув командир відділу взводу звукометричної розвідки

20 Серпня 2022р.

Страшна звістка знову сколихнула Більче-Золотецьку громаду, що на Тернопільщині.

Під час виконання бойового завдання в російсько-українській війні героїчно загинув Олег Бураков, 1991 року народження, житель села Мишків, командир обчислювального відділу взводу звукометричної розвідки батареї управління артилерійської розвідки.

Висловлюємо щирі співчуття рідним. Вічна і світла пам'ять нашому Герою...

<https://www.gazeta1.com/statti/ternopilshhyna-vtratyla-shhe-odnogo-svogo-geroya-zagynuv-komandyr-viddiluvzvodu-zvukometrychnoyi-rozvidky/>

Тернопільщина в жалобі: на фронті загинув 31-річний військовий Олег Бураков

21 серпня 2022

Страшна звістка знову сколихнула Борщівщину, Заліщанщину та Більче-Золотецьку громаду.

Під час виконання бойового завдання щодо захисту незалежності та територіальної цілісності України, в результаті артилерійського обстрілу 19 серпня загинув солдат Бураков Олег Андрійович, 1991 року народження, командир обчислювального відділення взводу звукометричної розвідки батареї управління артилерійської розвідки, який проходив військову службу за контрактом ще з 2020 року в одній із бойових бригад Збройних Сил України, житель села Мишків Більче-Золотецької ОТГ.

"Важко знайти слова втіхи, неможливо загоїти біль та гіркоту від втрати рідної, близької людини. Та нехай добрий, світлий спомин про загиблого Воїна-Героя стане сильнішим за смерть і назавжди залишиться у пам'яті рідних, друзів, бойових побратимів, усіх, хто знав його, любив і шанував. Сумуємо разом із Вами, низько схиляємо голови у скорботі. Нехай душа загиблого Олега знайде вічний спокій", - написав начальник другого відділу Чортківського РТЦК та СП підполковник Богдан Вербіцький.

Герої не вмирають, вони залишаються у наших серцях!

Вічна пам'ять і слава українському Воїну, який захищав рідну Україну і кожного з нас!

<https://ternopoliany.te.ua/zhittya/73127-ternopilshchyna-v-zhalobi-na-fronti-zahynuv-31richnyi-viiskovyi-oleh-burakov>

Захищав Україну з 2016-го: на Тернопільщині попрощалися з командиром-розвідником Олегом Бураковим

22.08.2022

Олег Бураков із села Мишків Більче-Золотецької громади назавжди залишиться тридцятирічним. Син військового, Олег уже з 2016-го захищав Україну і нас з вами. Коли розпочалося повномасштабне вторгнення Росії, Олег воював у гарячих точках.

Він був командиром обчислювального відділу взводу звукометричної розвідки батареї управління артилерійської розвідки. Загинув під час виконання бойового завдання на Харківщині.

Вдома українського захисника чекали мама Надія, тато Андрій, молодша сестра Юля. Але їхній хлопчик навіки злетів ангелом в небо.

Олег після закінчення школи навчався у залізничному технікумі у Чернівцях. Трошки навіть попрацював за спеціальністю. Але пізніше хлопець

обрав військовий фах, бо мав з кого брати приклад у мужності. Його батько також військовий, захищав Україну від окупантів з 2014 року. Зараз за станом здоров'я звільнений з лав ЗСУ, перебуває вдома. Мама працює завідуючою місцевим клубом, – розповіла голова Більче-Золотецької громади Галина Огородник.

Сотні людей на колінах, з квітами зустрічали кортеж з тілом Героя, який рухався з Борщева через навколишні села до рідного для Олега Мишкова. Жителі громади, односельці, друзі, побратими, знайомі прийшли провести мужнього воїна до місця вічного спочинку. Під звуки духового оркестру Більче-Золотецької школи пролягла остання дорога воїна рідним селом. 18 жовтня Олегу мав би виповнитися лише 31 рік...

«Більче-Золотецька громада попрощалася з своїм Героєм Олегом Бураковим. Сьогодні в Мишкові зібралися односельчани, рідні, друзі, колеги, побратими по службі, всі небайдужі жителі громади та сусідніх сіл.

Назавжди в нашій пам'яті Олег залишиться доброю, чуйною, щирою та привітною людиною, вірним сином України, адже шість років свого молодого життя віддав захисту свободи і незалежності України. Йому б жити й жити, але на жаль, війна забирає кращих... Вічна пам'ять тобі, Герою. Щирі співчуття рідним», – написали на сторінці громади.

Взагалі, як повідомила Галина Огородник, з їхньої невеликої Більче-Золотецької громади, на фронті нині Україну захищають 86 жителів. І це вже друга гірка втрата: у липні на війні загинув Володимир Левицький з Більче-Золотого.

Вічна пам'ять тобі, Олежику! Нехай у Вічності буде легко і світло твоєї душі! Дякуємо за Україну!

<https://nday.te.ua/zahyschav-ukrajinu-z-2016-ho-na-ternopilschyni-poproschalysya-z-komandyrom-rozvidnykom-olehom-burakovym/>

На Тернопільщині попрощалися з 31-річним захисником Олегом Бураковим

22.08.2022

У селі Мишків Більче-Золотецької громади сьогодні попрощалася з Героєм Олегом Бураковим.

Командир обчислювального відділу взводу звукометричної розвідки батареї управління артилерійської розвідки Олег Бураков загинув в результаті артилерійського обстрілу 19 серпня.

– Сьогодні в Мишкові зібралися односельчани, рідні, друзі, колеги, побратими, всі небайдужі жителі громади та сусідніх сіл. Назавжди в нашій пам'яті Олег залишиться доброю, чуйною, щирою та привітною людиною, вірним сином України, адже шість років свого молодого життя віддав захисту свободи і незалежності України. Йому б жити й жити, але, на жаль, війна забирає кращих, – повідомили у Більче-Золотецькій громаді.

Вічна пам'ять!

Вічна Слава Герою!

<https://soroka.ternopil.ua/news/item/31232-na-ternopilshchyni-poproshchalsia-z-31richnym-zakhysnykom-olehom-burakovym>

Форму залізничника змінив на військову. Попрощалась із військовим Олегом Бураковим

- 22 серпня 2022 р.

- І син, і батько були учасниками бойових дій та мали досвід участі в АТО. Після поранення старший Бураков вже не зміг боронити нашу землю. Днями він отримав сповіщення, що своє життя за Україну та нас з вами поклав його єдиний 30-річний син.
- Олег був командиром обчислювального відділення артилерійської розвідки. Від 2016 року служив в АТО, а з 2020-го — за контрактом в одній з бойових бригад.

Більче-Золотецька громада та Борщівщина схилила голови у жалобі і 22 серпня провела в останню путь 30-річного земляка, учасника бойових дій Олега Буракова, що загинув 19 серпня на Харківщині.

Неможливо загоїти біль та гіркоту від втрати

— Під час виконання бойового завдання щодо захисту незалежності та територіальної цілісності України, в результаті артилерійського обстрілу 19 серпня загинув солдат Олег Бураков командир обчислювального відділення взводу звукометричної розвідки батареї управління артилерійської розвідки, який проходив військову службу за контрактом ще з 2020 року в одній із бойових бригад Збройних Сил України, — повідомив начальник другого відділу Чортківського РТЦК та СП Богдан Вербіцький.

Важко знайти слова втіхи, неможливо загоїти біль та гіркоту від втрати рідної, близької людини. Та нехай добрий, світлий спомин про загиблого Воїна-Героя стане сильнішим за смерть і назавжди залишиться у пам'яті рідних, друзів, бойових побратимів, усіх, хто знав його, любив і шанував.

— Сумуємо разом із вами, низько схиляємо голови у скорботі. Нехай душа загиблого Олега знайде вічний спокій. Герої не вмирають, вони залишаються у наших серцях! Вічна пам'ять і слава українському Воїну, який захищав рідну Україну і кожного з нас, — зазначив Богдан Вербіцький.

Бураков Олег Андрійович народився 18 жовтня 1991 року. Мешканець села Мишків Більче-Золотецької ОТГ.

— Олег від 2016 року служив в АТО, — розповіла строста с. Мишків Надія Маслюк. — Його батько, Андрій Олександрович, теж був військовим, пішов служити ще у 2014-му. Однак отримав поранення, після чого вже до війська не зміг повернутись.

Олег Бураков закінчив місцеву школу, а після цього вступив до коледжу у Чернівцях – навчався на залізничника. Згодом була строкова служба в армії та робота на залізниці. Понад 5 років тому він змінив форму залізничника на військову та став на захист держави.

— Відколи служив, Олег рідко приїжджав додому, — розповіла староста. — Але провести в останню путь приїхало дуже багато залізничників. Люди пам'ятають і шанують Олега. Скільки добрих слів про нього, скільки щирих сліз. Болюча втрата. Дуже болюча...

21 серпня рідне село зустріло свого Героя на колінах. Гірко плакала мама Надія Яківна. Проводжала в останню путь Олега його сестра Юля, для якої брат був надією та опорою.

Вдень і вночі чекала дзвінка від сина

— Мама Олега працює в нас завклубом, вона вдень і вночі чекала на дзвінок сина, — розповіла Надія Маслюк. — І просила: як не можеш подзвонити, бодай повідомлення надішли. Так і було, мама жила від дзвінка і до дзвінка, від повідомлення і до повідомлення, і цей весь час майже не випускала телефону з рук.

«Олежик дзвонить» — і жінка, покинувши все, вибігала на вулицю поговорити із сином, пригадують односельці. За кілька хвилин поверталась, адже розмови були надто короткими. В очах був сум і море хвилювання за сина. Але й щастя: він відгукнувся, він подзвонив, він живий! 18 серпня Олег говорив з мамою востаннє, а 19-го сина не стало...

Поховали Героя на цвинтарі у с. Мишків 22 серпня. Тепер і в цьому невеличкому селі з'явилась власна Алея Героїв...

<https://te.20minut.ua/Podii/formu-zaliznichnika-zminiv-na-viyskovu-i-zagynuv-za-ukrayinu-poproscha-11647748.html>